

**Bài của Chủ tịch
Dieter F. Uchtdorf**
Đệ Nhị Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Tất Cả Đều Tốt Đẹp

Khi tôi suy nghĩ về di sản những người tiên phong để lại, một trong những điều thôi thúc nhất đến với tâm trí tôi là bài thánh ca “Cùng Lại Nhau Đây, Hỡi Các Thánh Hữu” (*Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, số 2). Những người này đã đi một cuộc hành trình dài tới Thung Lũng Salt Lake và thường hát bài thánh ca này trong suốt chặng đường của họ.

Tôi nhận thức rất rõ rằng mọi việc đã không được tốt đẹp với những Thánh Hữu này. Họ đã bị đau ốm, nóng nực, mệt mỏi, lạnh, sợ hãi, đói khát, đau đớn, nghi ngờ và thậm chí cả cái chết.

Nhưng mặc dù họ có đủ mọi lý do để hét lên rằng, “Tất cả đều không tốt đẹp”, nhưng họ vẫn nuôi dưỡng một thái độ mà chúng ta không thể không ngưỡng mộ ngày nay. Họ vượt lên những lo lắng của mình để hướng tới những phước lành vĩnh cửu. Họ biết ơn trong những hoàn cảnh của mình. Mặc dù thực tế có trái ngược, họ vẫn hát với lòng tin chắc trong tâm hồn của mình rằng, “Tất cả đều tốt đẹp”.

Lời khen ngợi của chúng ta dành cho những người tiên phong là vô nghĩa nếu điều đó không khiến cho chúng ta ngẫm nghĩ trong lòng. Tôi đề cập đến một vài đức tính của họ mà soi dẫn tôi khi tôi suy ngẫm về sự hi sinh và cam kết của họ.

Lòng Trắc ẩn

Những người tiên phong chăm sóc lẫn nhau bất kể lai lịch xã hội, kinh tế hay chính trị của họ. Thậm chí khi điều đó làm chậm cuộc hành trình của họ, làm bất tiện, hoặc

sự hi sinh bản thân và khó nhọc, nhưng họ vẫn giúp đỡ lẫn nhau.

Trong thế giới có tính chất đảng phái và tập trung vào mục tiêu của chúng ta, những mục tiêu cá nhân hay đảng phái có thể được ưu tiên hơn việc chăm sóc những người khác hay củng cố vương quốc của Thượng Đế. Trong xã hội ngày nay, việc đạt được các mục tiêu ý thức hệ nào đó có thể coi là một thước đo giá trị của chúng ta.

Việc đặt ra và đạt được các mục tiêu có thể là một điều tuyệt vời. Nhưng khi sự thành công trong việc đạt được các mục tiêu đến bằng cái giá của việc thiếu quan tâm, lơ đi, hay làm tổn thương những người khác, thì cái giá cho sự thành công đó có lẽ quá đắt.

Những người tiên phong đó đã chăm sóc những người trong đoàn của họ, nhưng họ cũng quan tâm đến những người sẽ đến sau họ, vì thế họ trồng các hoa màu cho những đoàn xe kéo sẽ đến sau.

Họ đã biết được sức mạnh của gia đình và bạn bè. Và bởi vì họ đã nương tựa vào nhau, họ đã trở nên mạnh mẽ. Bạn bè trở thành gia đình.

Những người tiên phong đóng vai trò như là một sự nhắc nhở tốt về lý do tại sao chúng ta phải thoát khỏi sự cám dỗ làm cô lập chúng ta, thay vào đó nên tìm đến giúp đỡ nhau và có lòng trắc ẩn và tình yêu thương lẫn nhau.

Sự Làm Việc

“Cùng lại nhau đây, không việc chi phải kinh hãi.”
Cụm từ này đã trở thành một thánh ca cho những

người hành trình mệt mỏi đó. Thật khó tưởng tượng được những tâm hồn tuyệt vời này đã chăm chỉ làm việc biết bao. Đi bộ là một trong những điều dễ nhất họ đã làm. Tất cả họ đều phải cùng nhau cung cấp thực phẩm, sửa chữa xe kéo, chăm lo súc vật, phục vụ người đau yếu, tìm kiếm và thu thập nước, cũng như bảo vệ họ khỏi những hiểm họa rình rập và nhiều mối nguy hiểm của vùng hoang dã.

Họ dậy sớm vào mỗi buổi sáng với những mục đích và mục tiêu rõ ràng mà ai cũng hiểu: nhằm phục vụ Thượng Đế và những người đồng hành với họ và đi tới Thung Lũng Salt Lake. Hàng ngày những mục đích và mục tiêu đó luôn rõ ràng đối với họ; họ biết điều họ cần phải thực hiện và tiến bộ của mỗi ngày là rất quan trọng.

Trong thời đại của chúng ta—khi có quá nhiều điều chúng ta mong muốn lại quá dễ dàng đạt được—thật dễ để bị cám dỗ để bỏ qua một bên hay bỏ cuộc khi mà con đường dường như hơi gập ghềnh hoặc gặp phải những con dốc đứng trước mắt chúng ta. Trong những lúc như vậy, điều có thể soi dẫn cho chúng ta là nhớ lại tấm gương của những người nam, người nữ, và trẻ em đã không để cho việc ốm đau, nổi vất vả, và thậm chí là cái chết ngăn cản họ đi khỏi con đường họ đã lựa chọn.

Những người tiên phong đã học được rằng việc làm những điều khó khăn làm tăng thêm và củng cố sức mạnh cho thân thể, tâm trí và tinh thần của họ; làm tăng lên gấp bội sự hiểu biết về bản tính thiêng liêng của họ; và gia tăng lòng trắc ẩn của họ đối với những người khác. Thói quen này đã làm tâm hồn họ vững chắc và trở thành một phước lành cho họ sau cuộc hành trình dài băng qua những cánh đồng và núi non.

Sự Lạc Quan

Khi những người tiên phong cất tiếng hát, họ đã bày tỏ một bài học thứ ba: “Với niềm vui, ta cùng đi.”

Đó là một trong những điều mĩa mai lớn lao của thời đại chúng ta trong khi chúng ta được ban phước quá nhiều mà vẫn có thể không được vui. Những điều kỳ diệu của sự thịnh vượng và công nghệ tràn ngập chúng ta và mang đến cho chúng ta sự an toàn, giải trí, cảm giác hài lòng tức thì, và tiện lợi. Vậy mà chúng ta vẫn thấy quá nhiều điều bất hạnh xung quanh mình.

Những người tiên phong, là những người đã hi sinh rất nhiều, họ đã hành trình bất chấp đói khát và thậm chí

không có được những nhu yếu phẩm cơ bản nhất để sống sót. Họ hiểu được rằng hạnh phúc không đến vì may mắn hay tình cờ. Và cũng chắc chắn hạnh phúc cũng không đến từ việc có được tất cả những ước muốn của chúng ta thành hiện thực. Hạnh phúc không đến từ các hoàn cảnh bên ngoài. Hạnh phúc đến từ bên trong—bất kể có điều gì đang xảy ra xung quanh chúng ta.

Những người tiên phong biết điều đó, và với tinh thần đó họ đã tìm thấy được hạnh phúc trong mỗi hoàn cảnh và mỗi thử thách—thậm chí trong những thử thách mà khiến họ buồn rầu và lo lắng từ đáy lòng.

Thử thách

Chúng ta thỉnh thoảng nhìn lại điều mà những người tiên phong đã chịu đựng và với sự nhẹ nhõm nói rằng, “Xin tạ ơn Chúa con đã không sống vào thời điểm đó.” Nhưng tôi tự hỏi nếu những người tiên phong can đảm đó, nếu họ có thể trông thấy chúng ta ngày nay, có lẽ sẽ không nói lên những lời lo âu như vậy.

Mặc dù thời gian và hoàn cảnh đã thay đổi, nhưng những nguyên tắc về việc đối phó với những thử thách và sống với nhau một cách thành công với tư cách là một cộng đồng quan tâm và thịnh vượng dưới bầy tay của Thượng Đế vẫn không hề thay đổi.

Từ những người tiên phong mà chúng ta có thể học hỏi để có được đức tin và sự tin cậy vào Thượng Đế. Chúng ta có thể học hỏi để có được lòng trắc ẩn đối với người khác. Chúng ta có thể học được rằng công việc làm và sự chăm chỉ ban phước cho chúng ta không chỉ về mặt vật chất mà còn cả mặt tinh thần. Chúng ta có thể học được rằng hạnh phúc luôn có sẵn cho chúng ta bất kể hoàn cảnh chúng ta ra sao.

Cách tốt nhất chúng ta có thể tôn kính và thể hiện lòng biết ơn tới những người tiên phong là bằng việc sống trung tín với các lệnh truyền của Thượng Đế, lòng trắc ẩn và tình yêu thương đối với đồng bào của mình, và sự chăm chỉ, tính lạc quan và vui vẻ mà những người tiên phong đã thể hiện một cách tốt đẹp trong cuộc sống của chính họ.

Khi chúng ta làm như vậy, chúng ta có thể vươn tay ra qua hàng thập niên, nắm tay những người tiên phong cao quý đó, và cùng cất cao giọng hát với họ: “Tất cả đều tốt! Mọi điều đẹp!”

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

Anh em có thể muốn hát bài “Cùng Lại Nhau Đây, Hỡi Các Thánh Hữu” (*Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, số 2) cùng với những người mà anh em tới thăm. Anh em có thể chia sẻ một kinh nghiệm mà các anh em hay một người nào đó đã áp dụng các nguyên tắc về lòng trắc ẩn, sự làm việc hay tính lạc quan. Nếu được Thánh Linh nhắc nhở, anh em có thể làm chứng về những phước lành sẽ đến bởi việc sống theo những nguyên tắc này và hứa với những người mà anh em tới thăm rằng họ cũng có thể nhận được những phước lành tương tự.

GIỚI TRẺ

Giữ Một Bản Ghi Chép

Chủ Tịch Uchtdorf so sánh thời kỳ của chúng ta với thời kỳ của những người tiền phong. Trong khi các em có thể không băng qua những vùng đồng bằng, nhưng các em giống những người tiền phong hơn về điều các em có thể nghĩ đến! Các em cũng có thể bày tỏ lòng trắc ẩn, sự chăm chỉ, và tính lạc quan. Và giống như chúng ta biết được rằng những người tiền phong đã cho thấy những đặc tính này nhờ những bản ghi chép họ lưu giữ lại, hậu thế của các em cũng có thể biết tới các em qua nhật ký của chính các em.

Hãy dành ra một vài phút để viết về bản thân mình trong nhật ký của các em. Các em có thể viết về những sự việc thuộc linh, như là làm thế nào các em đã gia tăng được chứng ngôn của mình hay là vượt qua được những thử thách nhờ có sự giúp đỡ của Cha Thiên Thượng. Các em cũng có thể giúp những người cháu chắt của mình (chúng có thể đọc được cuốn nhật ký của

các em một ngày nào đó!) biết được cuộc sống hàng ngày của các em ra sao. Các em đang làm dự án nào ở trường học? Căn phòng của các em trông như thế nào? Kỷ niệm yêu thích về gia đình của các em là gì?

Khi các em bắt đầu viết một chút như vậy vào mỗi ngày, các em sẽ không chỉ có thể nhìn thấy rõ ràng hơn cách Cha Thiên Thượng giúp đỡ các em qua cuộc sống hàng ngày, như cách mà Ngài đã chỉ dẫn những người tiền phong, mà các em còn để lại một di sản cho hậu thế của mình nữa.

THIẾU NHI

Nói Theo gương của Những Người Tiền Phong

Chủ Tịch Uchtdorf chia sẻ một vài cách thức mà những người tiền phong đã bày tỏ tình yêu thương đối với Cha Thiên Thượng. Các em có thể nói theo tấm gương của họ. Đây là một vài ý kiến để giúp các em bắt đầu:

LÒNG TRẮC ẨN

- Hãy viết ra một lời nhắn tử tế hoặc làm một điều gì thú vị cho một ai đó đang buồn rầu.
- Hãy giúp một người bạn cùng lớp làm bài tập về nhà.

SỰ LÀM VIỆC

- Hãy đặt ra một mục tiêu. Hãy làm một điều gì đó hàng ngày trong tháng này để giúp các em đạt được mục tiêu của mình.
- Hãy giúp cha mẹ chuẩn bị bữa ăn tối.

SỰ LẠC QUAN

- Lập ra một bản liệt kê gồm 10 điều hạnh phúc trong cuộc sống của các em.
- Hãy mỉm cười với tất cả mọi người các em trông thấy.

Các Thuộc Tính của Chúa Giê Su Kỵ Tô: Sự Tha Thứ và Lòng Thương Xót

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này và tìm cách biết phải chia sẻ điều gì. Làm thế nào việc hiểu biết về cuộc sống và vai trò của Đấng Cứu Rỗi sẽ gia tăng đức tin của các chị em nơi Ngài và ban phước cho những người mà các chị em trông nom chăm sóc qua việc thăm viếng giảng dạy? Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Đây là một phần trong một loạt Các Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy mô tả các thuộc tính của Đấng Cứu Rỗi.

Việc hiểu được rằng Chúa Giê Su Kỵ Tô tha thứ và thương xót chúng ta có thể giúp chúng ta tha thứ và mở rộng lòng thương xót tới những người khác. Chủ Tịch Thomas S. Monson đã nói “Chúa Giê Su Kỵ Tô là Tấm Gương của chúng ta,” “Cuộc sống của Ngài là một di sản về tình thương yêu. Ngài chữa lành người bệnh; Ngài nâng đỡ người bị áp bức; Ngài cứu người phạm tội. Cuối cùng, đấm đông giận dữ lấy mạng sống Ngài. Tuy nhiên những lời đầy trắc ẩn của Ngài vang lên từ đôi Sọ: ‘Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì’—là một tấm gương tốt bậc trên trần thế về lòng trắc ẩn và yêu thương”.¹

Nếu chúng ta tha thứ cho họ, Cha Thiên Thượng cũng sẽ tha thứ cho chúng ta. Chúa Giê Su yêu cầu chúng ta “Hãy thương xót như Cha các ngươi hay thương xót.” (Lu Ca 6:36). Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn đã nói “Sự tha thứ cho tội lỗi của chúng ta đi kèm với các điều kiện,” “Chúng ta phải hối cải. . . . Chúng ta đã chẳng có lần như

mì khẩn cầu lòng thương xót của Ngài và khẩn nài để nhận được ân điển sao? Chúng ta đã chẳng mong ước với hết nghị lực của tâm hồn mình để nhận được lòng thương xót sao—để được tha thứ cho những lỗi lầm mình đã làm và những tội lỗi đã phạm sao? . . . Hãy để cho Sự Chuộc Tội của Đấng Kỵ Tô thay đổi và chữa lành tâm hồn của các chị em. Hãy yêu thương nhau. Hãy tha thứ cho nhau.”²

Các Câu Thánh Thư Bổ Sung

Ma Thi Ơ 6:14-15; Lu Ca 6:36-37;
An Ma 34:14-16

Từ Thánh Thư

Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã nói rằng “Chúng ta phải tha thứ giống như chúng ta đã được thứ tha.”³ Câu chuyện về đứa con trai hoang phí cho chúng ta thấy được hai mặt của sự tha thứ: một người con trai được tha thứ và người con trai kia thì gặp khó khăn trong việc tha thứ.

Người em đã lấy phần thừa hưởng của mình, và nhanh chóng tiêu xài hết, và khi một nạn đói xảy ra, anh ta phải đi chăn heo. Thánh thư nói rằng “Vậy nó mới tỉnh ngộ,” anh ta quay về nhà và nói với người

cha rằng mình không xứng đáng làm con của ông nữa. Nhưng người cha đã tha thứ cho anh ta và giết một con bò mập để ăn mừng. Người anh trở về nhà từ ngoài đồng và giận dữ. Anh ta nhắc người cha rằng anh đã giúp việc bấy nhiêu năm, chưa từng trái phép, mà “cha chẳng hề cho tôi một con dê con đặng ăn chơi với bạn hữu tôi.” Người cha trả lời rằng, “Con ơi, con ở cùng cha luôn, hết thủy của cha là của con. Nhưng thật nên dọn tiệc và vui mừng, vì em con đây đã chết mà lại sống, đã mất mà lại thấy được.” (xin xem Lu Ca 15:11-32).

GHI CHÚ

1. Thomas S. Monson, “Tình Yêu Thương-Thực Chất của Phúc Âm,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 91.
2. Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, “Những Kẻ Có Lòng Thương Xót Sẽ Được Thương Xót,” *Liahona*, tháng Năm năm 2012, 70, 75, 77; sự nhấn mạnh trong bản gốc.
3. Jeffrey R. Holland, “The Peaceable Things of the Kingdom,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1996, 83.

Hãy Suy Nghĩ về Điều Này

Làm thế nào mà sự tha thứ có thể mang lại lợi ích cho những ai sẵn sàng tha thứ cho người khác?